

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 43C/145/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7216205999
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agáta Burkušová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7216205999.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Agátou Burkušovou v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, D., zastúpený: Sýkora – advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Murgašova 3, Košice, proti žalovanej: Slovenská republika – Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánu štátu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03.03.2016 voči žalovanej domáhal zaplatenie sumy 20.250,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 20.250,-Eur od 27.02.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie tejto žaloby odôvodnil tým, že bol obvineným v trestnom konaní zo spáchania prečinu subvenčného podvodu podľa ust. § 225 ods. 1, § 21. ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 7T/93/2010 – 304 zo dňa 14.08.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 7To/7/2013 – 320 zo dňa 21.01.2013 bol žalobca spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu. Žalovanú žaluje ako subjekt zodpovedný za ujmu mu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

2. Uplatnený nárok ďalej odôvodnil tým, že Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície, ČVS: ORP-466/6-OJP-KE-2009 zo dňa 25.03.2009 bolo voči nemu podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku (TP) začaté trestné stíhanie a dňa 01.07.2010 podľa § 206 ods. 1 TP vznesené obvinenie zo spáchania prečinu subvenčného podvodu formou účasti podľa § 225 ods. 1, § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona (TZ), na tom skutkovom základe, že po vzájomnej dohode v úmysle vylákať príspevok zo štátneho rozpočtu spoluobvinený požiadal žalobcu, konateľa spoločnosti TIROSTAV spol. s.r.o. o vystavenie predfaktúry na úpravu bytu, na základe ktorej bol spoluobvinenej poskytnutý príspevok na úpravu bytu, pričom už v čase vystavenia a predloženia faktúry Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (ÚPSVAR) obvinení vedeli, že práce na byte táto spoločnosť vykonávať nebude a aj napriek tomu následne žalobca vystavil faktúru, na základe ktorej bol rozhodnutím ÚPSVAR zvýšený peňažný príspevok na úpravu bytu, čím pomohli obvinenej k získaniu finančných príspevkov a spôsobili tak ÚPSVAR Košice škodu vo výške 4.123,15 Eur. Voči uvedenému uzneseniu podal dňa 19.07.2010 sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Košice II (OP KE II), č.k. 3Pv/282/2009 zo dňa 09.08.2010 zamietnutá z dôvodu, že nebola dôvodná. Dňa 26.10.2010 prokurátor OP KE II podal na osobu žalobcu obžalobu č.k. 3Pv/282/2009 – 37 pre spáchanie prečinu subvenčného podvodu spáchaného formou spolupáchateľstva na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

3. Rozsudkom Okresného súdu Košice II, č.k. 7T/93/2010 – 249 zo dňa 20.05.2011, bol neprávoplatne uznaný vinným z vyššie uvedeného trestného činu, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Proti tomu podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 7To/102/2011 – 285 zo dňa 26.04.2012 tak, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Rozsudkom č.k. 7T/93/2010 – 304 zo dňa 14.08.2012, právoplatným dňa 21.02.2013, bol žalobca spod obžaloby oslobodený v celom rozsahu z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. Proti tomu podal prokurátor odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 7To/7/2013 – 320 zo dňa 21.02.2013 tak, že ho ako nedôvodné zamietol v súlade s ust. § 319 TP.

5. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že trestné stíhanie voči nemu bolo nezákonne vedené od 01.07.2010 do 21.02.2013, kedy bol žalobca právoplatne oslobodený spod obžaloby, svojim konaním nedal dôvod pre začatie konania, ani pre pokračovanie v trestnom stíhaní. Trestné stíhanie výraznou mierou nepriaznivo zasiahlo do dôstojnosti, cti, dobrej povesti a súkromia žalobcu a nepriaznivo ovplyvnilo jeho osobný, rodinný, spoločenský a pracovný život, dôsledky čoho pociťuje dodnes, pretože utrpel závažnú ujmu vo svojich právach, vrátane psychickej a emočnej ujmy a nenapraviteľnú ujmu vo svojom osobnom, rodinnom a profesijnom živote a v spoločenskom uplatnení. V trestnom konaní mu hrozil trest odňatia slobody na jeden až päť rokov, preto pociťoval beznádejnosť, úzkosť a neistotu ohľadne svojej budúcnosti, napriek tomu, že bol nevinný, musel sa podrobovať úkonom orgánov činných v trestnom konaní, čo mu spôsobovalo významnú psychickú záťaž, stres, dlhotrvajúce pocity neistoty, úzkosti, krivdy a frustrácie a dlhodobo zasahovali aj do jeho súkromného, pracovného a rodinného života a do možnosti rovnocenného spoločenského uplatnenia. V tom čase mal 34 rokov, žil v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a tromi maloletými deťmi, pôsobil ako spoločník a konateľ spoločnosti TIROSTAV, spol. s r.o., viedol predtým riadny život, súdne trestaný nikdy nebol. Zhoršil sa jeho vzťah s blízkymi, známymi a so spolupracovníkmi, v rodine často vznikali napäté situácie vyplývajúce z trestného konania. Trestné stíhanie veľmi ťažko a úzkostne prežívala aj manželka žalobcu, jeho maloleté deti a najbližší. Vzhľadom k týmto okolnostiam strate dôvery tiež zo strany zákazníkov a obchodných partnerov došlo k výraznému zhoršeniu finančnej situácie a životnej úrovne jeho rodiny, čo žalobca veľmi ťažko znášal. Žalobca má za to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je vzhľadom na rozsah, závažnosť a následky ujmy mu spôsobenej možné považovať za dostatočné zadostučinenie, požadoval aj náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.250,-Eur.

6. Podaním zo dňa 15.01.2016 si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody podľa ust. § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku adresoval Generálnej prokuratúre SR. Argumentácia dôvodov uplatnenia nároku na náhradu škody bola obsahovo totožná ako v podanej žalobe. Žalovaná jeho žiadosť nevyhovela, nárok neuspokojila s odôvodnením, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo v čase jeho vydania zákonné a riadne odôvodnené.

7. V priebehu konania dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (CSP), ktorým došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. v znení účinnom do 30.06.2016, Občiansky súdny poriadok (OSP). V súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP súd po účinnosti tohto zákona vo veci postupoval podľa nového procesného predpisu pri zachovaní právnych účinkov úkonov, ktoré v konaní nastali dovtedy, v zmysle ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP.

8. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil tieto prostriedky procesného útoku:

- uznesenie Okresného riaditeľstva PZ Košice, ČVS: ORP-466/6-OJP-KE2009 zo dňa 01.07.2010 o vznesení obvinenia
- sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia zo dňa 19.07.2010
- uznesenie OP KE II, 3Pv/282/2009 – 24 zo dňa 09.08.2010 o zamietnutí sťažnosti obvineného
- obžaloba OP KE II, 3Pv/282/2009 – 37 zo dňa 26.10.2010
- odsudzujúci rozsudok OS KE II, č.k. 7T/93/2010 – 249 zo dňa 20.05.2011
- odvolanie proti rozsudku + doplnenie odvolania
- uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 7To/102/2011 – 285 zo dňa 26.04.2012
- oslobodzujúci rozsudok OS KE II, č.k. 7T/93/2010 – 304 zo dňa 14.08.2012

- odvolanie prokurátora voči oslobodzujúcemu rozsudku zo dňa 04.12.2012
- uznesenie krajského súdu v Košiciach č.k. 7To/7/2013 – 320 zo dňa 21.02.2013 o zamietnutí odvolania prokurátora
- žiadosť o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 15.01.2016
- odpoveď Generálnej prokuratúry SR zo dňa 22.01.2016 na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody

9. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 25.05.2016 uviedla, že má za to, že v danej veci neexistuje rozhodnutie, ktoré by bolo možné považovať v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. za nezákonné a ktorým mala byť žalobcovi spôsobená ním konštatovaná škoda. V predmetnej veci teda neexistuje právny titul, ktorý zakladá nárok na náhradu žalobcom uplatňovanej ujmy. Konštatovala, že v trestnom konaní vedenom proti žalobcovi, nebolo proti žalobcovi vydané žiadne nezákonné rozhodnutie, že v čase vydania uznesenia vyšetrovateľa o vznesení obvinenia boli splnené všetky zákonné podmienky na jeho vydanie. Nezákonným sa nestalo označené uznesenie len preto, že žalobca bol následne spod obžaloby v predmetnej trestnej veci oslobodený. Argumentovala rozhodnutím Ústavného súdu SR č.k. II ÚS 163/2013 – 50, v zmysle ktorého, nemožno uznesenie o vznesení obvinenia automaticky považovať za nezákonné len z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Zároveň na podporu svojich tvrdení uviedol aj rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva Lavrechov proti ČR zo dňa 20.06.2013, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 8C/10/2013 – 154 zo dňa 15.10.2015, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 19C/181/2013 – 140 zo dňa 24.07.2015. Žalovaná tvrdí, že konštrukciu spočívajúcu v tom, že nezákonným je každé uznesenie o vznesení obvinenia, pretože žalobca bol spod obžaloby oslobodený, nie je možné akceptovať a to s prihliadnutím na to, že takáto konštrukcia nemá oporu v žiadnom ustanovení zák. č. 514/2013 Z.z., ktorý jej nepriznáva status nezákonného rozhodnutia. Ak by takáto konštrukcia bola legitimizovaná, bolo by to v rozpore so všetkými zásadami trestného práva, pretože uznesenie o vznesení obvinenia nepredpokladá istotu, že skutok sa stal, že je trestným činom alebo prečinom a istotu, že ho skutočne spáchal podozrivý a ak sa pravdepodobnosť spáchania trestného činu existujúca v čase vznesenia obvinenia nepotvrdí v priebehu jednotlivých štádií trestného konania, nie je to dôvodom na to, aby bolo takéto uznesenie považované za nezákonné. Podľa názoru žalovanej, žalobca tiež neuviedol žiadne relevantné dôkazy preukazujúce, že by došlo k nesprávnemu úradnému postupu, v dôsledku ktorého by mu bola spôsobená ujma na jeho právach. Navyiac, z priebehu trestného konania neboli zistené žiadne okolnosti odôvodňujúce záver o nečinnosti alebo zbytočných priťahoch zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Tiež mala za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a neuviedol žiadne relevantné dôkazy preukazujúce jeho všeobecné tvrdenia o vplyve trestného stíhania a jeho rozsah na osobný, rodinný či pracovný život, ktorými sa snažil preukázať dôvodnosť a výšku požadovanej úhrady nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi jeho trestným stíhaním a jej vznikom.

10. Súd vytýčil pojednávanie na deň 14.03.2017, kedy bolo pojednávanie odročené z dôvodu prekážky na strane právneho zástupcu žalobcu ako aj z dôvodu práceneschopnosti zákonného sudcu.

11. Súd vytýčil pojednávania na deň 7.10.2019, kedy bolo pojednávanie odročené z dôvodu prekážky na strane práv. zást. žalobcu. Pojednávanie bolo odročené na 13.01.2020, ktorého sa nezúčastnil bez ospravedlnenia žalobca, žalovaná a právny zástupca žalobcu uviedli v podstatnom rovnaké tvrdenia ako vo svojich písomných vyjadreniach.

12. Súd na prejednanie veci vytýčil termín pojednávania na deň 24.09.2020, ktorého sa nezúčastnil žalobca, ktorý naň bol riadne a včas predvolaný, avšak predvolanie súdu na ním uvedenej adrese neprevzal z dôvodu, že adresát je neznámy. Pojednávania sa zúčastnila substitučná právna zástupkyňa žalobcovho právneho zástupcu, ako aj poverená zástupkyňa žalovanej. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že so žalobcom sa nevie skontaktovať ani telefonicky, ani mailom či správami. Svedkov, ktorých žalobca navrhol v konaní vypočuť, nevedia zabezpečiť, nakoľko na nich nemajú kontakt, tento má žalobca.

13. Právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že na podanej žalobe trvajú. Navrhla pojednávanie odročit', má záujem na tom, aby sa pojednávania zúčastnil aj žalobca, aj navrhovaní svedkovia.

14. Súd takto zistený skutkový stav posúdil najmä podľa týchto zákonných ustanovení:

15. Podľa ust. § 3 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. (2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

16. Podľa ust. § 4 ods. 1, písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

17. Podľa ust. § 5 ods. 1, zák. č. 514/2003 Z.z., Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

18. Podľa ust. § 6 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. (2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa ust. § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

20. Podľa ust. § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z., Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

21. Podľa ust. § 153 ods. 1, 2, 3 CSP, Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. (2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. (3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

22. Podľa ust. § 154 CSP, Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

23. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. V zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP, Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

25. Súd na pojednávaní predvolal aj žalobcu, ktorý sa bez akéhokoľvek ospravedlnenia ani na jedno z pojednávaní nedostavil, ani jeho právny zástupca nemal vedomosť o jeho súčasnom pobyte a nevedel sa s ním žiadnym spôsobom skontaktovať. Z uvedeného dôvodu súd žalobcu nemohol vypočuť k prejednávanej veci, hoci to považoval za nevyhnutné. Zároveň nemohol vypočuť ani žalobcom navrhnutých svedkov, pretože žalobca mal zabezpečiť ich účasť na pojednávaní, čo neurobil.

26. Vykonaným dokazovaním predloženými listinami a výpoveďou žalovanej súd dospel k záveru, že nárok uplatňovaný žalobcom v tomto spore nie je dôvodný ani sčasti, preto žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalobca ako dôvod ním uplatneného nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zák. č. 514/2013 Z.z. uviedol to, že Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, Úrad justičnej a kriminálnej polície, nezákonne voči nemu začal dňa 25.03.2009 vydaním uznesenia trestné stíhanie za prečin subvenčného podvodu formou účasti podľa § 225 ods. 1 a § 21 ods. 1 písm. d) TZ ako aj že voči nemu bolo nezákonne vznesené obvinenie za vyššie opísaný prečin. Argumentoval predovšetkým tým, že rozhodnutím Okresného súdu Košice II bol rozsudkom zo dňa 21.02.2013 napokon spod obžaloby oslobodený, ale až potom, ako ho Okresný súd Košice II najskôr odsúdil za prečin subvenčného podvodu a odvolací súd tento rozsudok zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

27. Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú: nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody (bez ohľadu na to, či ide o skutočnú škodu, alebo ušlý zisk); nestačí, ak je iba sprostredkovanou príčinou škody. Nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkované spôsobená práve (iba) týmto rozhodnutím alebo postupom. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale otázkou skutkovou. Najvyšší súd SR v rozhodnutí 3Cdo/130/2010 zo dňa 28.10.2010 konštatoval, že pre záver o existencii príčinnej súvislosti nestačí pravdepodobnosť, ale príčinná súvislosť musí byť vždy s istotou preukázaná (bezpečne zistená), pričom dôkazné bremeno zaťažuje poškodeného.

28. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nespĺnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. To znamená, že ak osoba, ktorá sa cíti byť poškodená orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, neunesie dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania existencie niektorej z podmienok vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, je možné (potrebné) žalobu o náhradu škody bez ďalšieho zamietnuť.

29. Žalobca nepreukázal splnenie predpokladov nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, najmä nijakým spôsobom nepreukázal, že rozhodnutie, o ktorom tvrdil, že je nezákonné, vykazuje znaky nezákonnosti, ani v čom táto nezákonnosť spočíva. Taktiež súdu žiadnym spôsobom nepreukázal bezprostrednú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím, ktoré označil a považuje za nezákonné a ujmu, škodou, ktorá mu podľa jeho tvrdení vznikla, ktorú vyčíslil ako nemajetkovú na sumu 20.250,-Eur, teda nesie procesnú zodpovednosť za nedokázanie tvrdených skutočností. Žalobca bol navyše počas celého priebehu tohto sporu pasívny.

30. Súd žalobu zamietol aj z dôvodu, že žalobca neuplatnil prostriedky procesného útoku včas v rozpore so zásadou sudcovskej koncentrácie konania. Žalobca podaním zo dňa 03.09.2018 navrhol výsluch svedkov, ktorých účasť na pojednávaní sa zaviazal zabezpečiť v súlade s ust. § 197 ods. 1 CSP. Keďže žalobca nenavrhol súdu zabezpečiť účasť svedkov postupom podľa ust. § 197 ods. 2 CSP a na súdom nariadených pojednávaní sa títo svedkovia nezúčastnili, pretože žalobca ich účasť nezabezpečil, súd na vykonanie tohto dôkazu neprihliadol.

31. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

33. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal v tomto konaní úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Poučenie:

1. Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobkyňa v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní aj spisová značka tohto konania) uvedie , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku, ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.